

Klucht van de Moffin

Isaak Vos

bron

Isaak Vos, *Klucht van de Moffin*. H. Bosch, Amsterdam ca. 1644

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/vos_001kluc05_01/colofon.php

© 2011 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Personagien.

TRYN, een oudt Vodde-wyf.
LOOME LAMMERT, haer Soon.
GRIETJE GERRITS, een Vryster.
NEEL WOUTERS, haer Moer.
AELTJE PIETERS, 't Buur-wyf.
De SCHOUT.
Twee DIENAERS.

Klucht van de moffin.

Eerste uytkomst.

TRYN en LAMMERT, met een Mant met ouwe kleeren.

TRYN.

HEt oet doe foele hond dat tick dat radt steut, wo he nu steyt,
 Eft ick vloeck, eft ick schijt, he hefter de bruy of, he geyt
 Lijckewol sijnen dollen kop nae, wo langh schal ick wachten?
 Ick werd dy veuten mocken, de klock is al by achten,
 Wiltu loes-anghel nicht doen, te middagh wilstu wol vreten,
 Bruy doe my man lustigh, ick werd een ander hous weten
 Met dy te holden, dat loof du mijn heet ick anders Tryn,
 Schud oet de korf, woe smit stou't goet soo over een hoop du swijn-
 Egél, wacker loot sien, of hetste keen handen aen 't lijf?
 I bruy dijn older meume, ick bin by em ackerlijden een olt wijf
 Van 60 of 70 Jaer, on schol ick my soo aenstellen,
 Wes doe te vreen veugel, du schalst my nicht het quellen,

Ick werd met Naber Jan goon op 't Oost-Indische hoes
Dat du een huur krigst op een Orgelschip, eft een Haringh-boes.

LAMMERT.

Maer Moertje doen ick nou wel wat, hoe meuchje dus kyven?

TRYN.

Holt smoul doe hontsvot, edder ick wil dy styven
Dirck op 't ledder kamen, versteyt stu dat wol?

LAMMERT.

Gort segen ons ist gien deegh, alweer een quae schrol?
Hoe sel icket uytstaen? 't is niet om over te komen.

TRYN.

Scheer hen no hoes, on hool my te vreten, du lomen
Rekel, man sue toe komt my balt weer.

LAMMERT.

Deer hebjet, ist nou wel of geliefje wat meer?

TRYN.

't Is noe soo goet, man hemmelt mick thoes te degen op.

LAMMERT.

Y gort Moer wat hebje oock een Deense doller kop.

Lammert binnen.

GRIETJEN uyt, en neemt afscheyt van haer MOER.

't Is goet Moertje, ick sel in een amery hier al weer wesen.
Waer sal ick nu loopen? ja wel een mensch mach vresen
Die wat sel laten maken, 't kost soo een hand vol gelt,
Ick koft lest Macheyer tot een rock, daer heb ick voor e telt
Moy 35 guldens, 't is by loo gien kleyntje,
En tot al mijn ongeluck quam gisteren Pete Weyntje
Tot onsent, en ick had heur Japickje op mijn arm e vat,
En soo als ick met hem voor deur sou gaen, scheur ick een groot gat

In men splinter-nieuwe keurs, van boven tot beneen;
 Heer ick was soo moeilijck, ja wel ick stond en green
 As een hof-hont, soo seer gingt aen mijn hart.
 Siet, op mijn kleertjes bin ick wel soo sinlijck, 'k tart
 De beste van Amsterdam, morsigheit mach ick toch lyen,
 Dan 't is noch gien veertien dagen eleen, doe quam mijn sulcken vent vryen,
 Hy sagger soo grouwelijck uyt, sen knevels hingen in sen mont,
 De wijnbreeuwen over sen oogen, aers noch aers as een Islantse hont;
 De hoet in vier bochten, en voort na sen hiele staet
 Was hy gefatsoeneert gelijk een Hoogduytse mof, of as een Krabaet.
 Ick sagh hem met bedaertheyt aen, en ick sey komje na my vragen
 Jou rechte bulleback, kijere soume met je te bed jagen,
 Sou ick dusken vent opslaen, Gort bewaer men voor die sin,
 Ick docht speul jy de Wandelman, ick heb al een aer baesjen in
 Men hart verkoren, daer je niet eens by te pas kooft.
 Hy was in 't eerst bedut, en hy stout as een mensch die droomt,
 Doe hy vermerckte dat hy met sen vrijen niet op en dede,
 Gingh hy weer sijns weeghs, en ick was wel te vrede,
 Ick sloegh 't heyligh kruys na hem, en liet hem soo staen.
 Nou dats tot daer en toe, ick macher soo veel op leggen, en gaen
 Na de Luyse-marckt, en sien of ick men gaengh vin,
 Soo niet, soo loop ick iens sloefs weer nae 't Rockin
 Of in de Calverstraet daer ick 't stof heb gekocht.
 Wel dat kooft seecker slaeghs, ick vind hier dat ick socht.

Besje hoe duur dat stick Machayer al den hoop?

TRYN.

Vijf en veertich stuyvers.

GRIET.

Ey segt de naeste koop.

TRYN.

'k Heb dickt al gesecht, wat steyste mijn veel en bruyt?

GRIET.

Nou Besje vier en dertigh stuyvers geef ickje, en niet een duy
Meer; gord segen ons is dat het goet uyt een mensch sen hant ryten.

TRYN.

Had ick soo een koopvrouw in maers ick wolve bald oet schyten.

GRIET.

Wel Besje, wel Besje, dats ommers gien stijl van seggen.

TRYN.

Dient dy den dreck nicht schijftotse so lootse man leggen.
Scheerstu de geck mit een olt mensch, woe schalt hier wesen?

GRIET.

Heer Besje wat hebje een quae kop; jawel een mensch mach vreesen
Die van jou wat koopt, spreeckt doch met bescheyt.

TRYN.

Ick heb dicktal gesecht, went jou daer nicht voor ansteyt
Soo lootet blyven, om sunst werd ick nicht wech schencken,
Theft my gelt ekost.

GRIET.

Dat kan ick oock wel dencken,
Maer ke daer ick selder noch drie stuyvers by leggen.

TRYN.

Jou ont keen ander voor een kroon, daer kon y nicht tegen seggen.

GRIET.

Wat daer hebjet, nou meughje vry stil swygen.

TRYN.

Waerstu soo een hubske deern nicht y sollet nicht krygen.

GRIET.

Maer Besje wat binje deun, je selt niet licht bederven.

TRYN.

Dat loofick wol, ick heb daer noch een seun, eer ick kom te sterven
Wol ick hem geeren versorgen.

GRIET.

Dats recht Besje, je hebt gelijk.

TRYN.

Kon ick hem by men leven oet hylicken, dan weer ick de Keyser toe rijk,
Al scholt mijn kosten wat mijn leef was, daer weer nicht an bedreven,
Wen hoe dat doen wol, ick schal hem soo een stootelicke broetschat geven
Dat em mannigh verwonderen schal, soo woor ick uyt al mijn noot,
On geschut dat nicht, soo starf ick men dogen keen gerusten doot.

GRIET.

Isset soo een Jan durf niet? ja wel 't is te verwonderen,
Ick stae aers noch aers of ick 't Ceulen hoorde donderen.

TRYN.

He is wel wat blende, moor oeter moeten saftsinnigh,
Dat weet ick voor hen wol, dat he nicht spijtigh noch vinnigh
Op 't wief schal wesen, dat is soo woor als ick leve.

GRIET.

Wel Besje soo wou ick hem hoe eer hoe liever uit geven.

TRYN.

V spreke wol recht, wost ick man ein hubske weddergade.

GRIET.

Wat je krijgter wel een, gaet met goe my te rade.

TRYN.

Ick moet jou wat vrogen, aber holt my nich voor byster,
Sin y al etrou, eft sin y noen een vrijster?

GRIET.

Al etrou Besje, och Heer neen, gort bewaertmen voor een man.

TRYN.

Dat kan ick wol dencken, hoe ovel scholder jou van
Werden, y schreegen wol as ein deef in een paerde-stal.

GRIET.

Wel jemeny hoe praetje, wel Besje wordje mal,
Maer hoe komtje dat inje sin mijn daer na te vragen?

TRYN.

Om dat ick in al jou wesen heb soo een groot behagen,
Heb y noch olders, eft sintse al doot?

GRIET.

Mijn moertje is noch in 't leven.

TRYN

Och Heer Godt wat noot
Woort, dat mein seun soo een egadeken hadde als y,
Ick gaffer om wat my leef woor.

GRIET.

Jae Besje scheermen vry.

TRYN.

Neen voorwaren God, ick meent met mijn beste verstant.

GRIET.

Wel dat komt seper raer, ick moetse wat quellen, want
Hier sou noch wel een kluchjen uyt broen na ick mien,
Ja Besje je praet soo, of ick al woud', ik heb noch gien
Wil, ick stae noch onder mijn Moertjes gehoorsaemhey.

TRYN.

Hoe noe ist anjers nicht, went daer by steyt,
Wees y man to vreden, ick werder wol raed toe weten.

GRIET.

Wel nou kom een reys tot onsent, maer je moster niet vergeten?

TRYN.

O su by lyve nicht, met verlof woor woon y?

GRIET.

Hier naest de witte Beer,
Nu Besje ast eseyt is, ick beveelje onse lieven Heer.
Ick mach na huys toe gaen, en vertellen men Moer dese pret.

Binnen.

TRYN.

Su soo Teeuwis dreum-kiel, dat doe ick dynenthalven, ick wedt
Doe hangebast, doe schaltse my nicht meer te bruyen vooten,
Du most my it sunder volgen, edder doe schalt haer looten.

Raept haer vodden op en gaet binnen.

GRIETJE met haer MOER uyt.

GRIET.

Wel Moertje wat dunckje sel dat niet een moy kluchje wesen?

MOER.

Jae Grietje 't is wel weer, maer lijckewel staet te vresen
Datter geen moeyten of komt.

GRIET.

Och neen! mijn lieve Moer,
Ick selje dat wel abel klaeren, sou die oude hoer
Mijn aen haer seun koppelen?

MOER.

Neen Kint thet oock gien val.

GRIET.

'k Loof niet datjet mient, wat een ouwe bal.

MOER.

Wel neen ick, je weet watje Jan Teunisz hebt beloofd.

GRIET.

Sou ick dat niet weten, heel wel, of mienje dat ick berooft
Van sinnen ben, sou ick men soo licht verkeeren?

'k Had hem liever in sen hembt, als haer seun met sen kleeren.
 Maer Moertje als zy hier komt, houwje as offet jou sin waer,
 En komt hy dan, dat loof ick hem, ick sel wel een aer
 Deuntje met hem speulen, die rechte Jan durref niet,
 Dat hy altijd sen leven dagen nae geen Vryster meer om siet.

MOER.

Maer maektet lijckewel soo dattet bestaen kan.

GRIET.

Ick bidje Moertje weest te vreen, maeckje daer geen werck van.

MOER.

Op datje in geen quae naem komt, want je bint noch een Vryster,
 En dattet Jan Theunisse te weten kreegh, hy mochtet wel heel byster
 Op nemen.

GRIET.

Maer heer Moertje wat een praet,
 Ick doe het anders nergens om, dan dat hy daer deur verstaet
 Hoe lief dat ick hem heb, en dat ick geen ander mach lyen,
 Jae al quammer een Princen seun, en hy men versocht te vryen,
 Hy sou toch sen hoofd stooten, of ten minsten een blaeuwe scheen.

MOER.

Wel nou 't is mijn om 't even, ick hiet wel te vreen,
 Kooctet soo jet eten wilt, kom wilje mee in huys gaen?

GRIET.

Wel perfect Moer, na wie sou ick hier staen?

Beyde binnen.

TRYN en LAMMERT *uyt.*

Nou laet seen Jan hen, schostu mynenthalven wol soo veel doen?
O su du onbeleefden hont, geeft stou my nicht een soen
Voor al mijn meuyten.

LAMMERT.

'k Wou liever datje jou had bescheten,
De meeste sorgh die 'k heb, dat is dat ick niet sel weten
Men woorden te beleggen, of metter te disputeren.

TRYN.

Du werdst een hubs wief kriegien.

LAMMERT.

Hoe meugje men soo fecseren?
'k Word groen en peers voor men oogen, ick stae as een houte Clots.

TRYN.

O su dreumste wedder, wat bistu oock een rechte matsfots,
Nae wem aertstu? doe hest nergens na dijn Voors hart.

LAMMERT.

Dat loof ick wel diet sen leven niet edaen het, of het gien smart
Voor hem is, een dinck an te grypen daer hy hem niet op verstaet.

TRYN.

Doe bister nu veur, doe moster deur.

LAMMERT.

Och! wat raet
Selmen angaen, hoe sel ick het klaren? ick bin ick weet niet hoe.

TRYN.

Vly mick 't Jack wat recht, dat gaeter regel recht na toe;
Bewoor mick t'hoes wol, man loop my by lieven nicht wegh?

Moer binnen.

LAMMERT.

't Is goet jou besuckte ouwe Coppelaerster, ja wel ick seg
 Dat ick seker niet weet hoe ick het sel maken.
 Is dat niet overdadigh tegen sijn sin aen een wijf vast te raken,
 Hoe wel wasser een mensch an die saligh was esturven,
 En alsset immers hebben wil, hoe sel icker durven
 Tegen seggen, dats niet men dal, 't gaet soo 't gaet
 Se wil toch heur sin volgen, se macht maecken soo set verstaet.

Binnen.

TRYN uyt.

Loot seen hier ist naeckt wol heb onthouden,
 't Schol my deerlijck spijten, wen ick nou den olden
 Ackerlijden nicht thous vond, ick se hier neen klopper woe bin ick blind?

GRIET.

Wie klopt daer?

TRYN.

Moock y man op, al goed vrindt.

GRIET.

Wel Besje binje daer, je komt nou even te pas.

TRYN.

Voorwoor maegken ick vruchte datje Moerken nichte hous was.

GRIET.

Se gaet seldom uyt, of 't moet soo een vervloogen dagh
 Wesen, datse hier of daer te doen het.

TRYN.

Wat y seggen mach,
 Kan ick se en moolcke te woorde krygen, y weete wel woorom?

GRIET.

Heel wel, ick selseroepen. E Moertje, e Moertje.

MOER.

Ick kom.

Wat is je seggen Besje?

TRYN.

'k Wunse jou een goeden dagh, holt
My doch nicht voor aerrich, dat ick soo driest on stolt
Hier in hous kame, on dat sunder verlof.

MOER.

Wat een struyf, dat en schaet niet, daer maeck ick gien werck of.

TRYN.

Sun je noch al fris un gesunt hier in je buyrt?

MOER.

Jaewe Godt danck.

TRYN.

Godt geve dattet langh duyrt,
Jou dochtertgen is vlytich, wat sun dit voor soocken,
Y beheut uns Godt in eeuwigheyt, wat kon y hubs werck moocken.

MOER.

Asje wat van doen hebt je hoeft niet op een aer te loopen.

TRYN.

Ick wol soo tot een bef ef twee voor men seune koopen.

MOER.

Die keunje wel krygen; maer hebje noch een seun?

TRYN.

Jo'ock.

MOER.

Hoe out is hy?

TRYN.

Woe olt, he is nu deun
By 29 Jooren.

MOER.

Ja seper soo is hy al wijs en verstandigh.

TRVN.

Smijt jou dochterken nicht wech, se 's wol soo knaphandigh

As ick men dagen een maeghken geseen heb, o se kon soo nau dingen,
Op stunt koftse wat van mich, ick mocht piepen oder singen,
Daet was neen raet toe, se kreeght lijck'wol wegh.

GRIET.

't Is goet met jou; ja wel heer Besje ick segh
Je keunter soo swackjes niet wat achter geven.

TRYN

Och! dat mijn seun soo een Wief hedde, al men leven
Wol ick mich nicht rijcker wunschen; och! 't is soo en goet knecht,
Y keune mittem handelen unt omspringen recht
Als wen y een kint voor hedde, hy versteyt oock wol swart on wit.

MOER.

Wat doet hy voor hanteringh?

TRYN.

Man Bestemoer he sit
In alle oetroepen om een stuyver met eeren te verdienen,
Och lieven Heer! ick bidde dy doe wolst my doch de groetie verlienen
Dat de olde mach jo seggen.

MOER.

Besje wat prevelje binnens monts?

TRYN.

't Is beter gesecht dan gedocht, ich wil 't goet ronts
Her outer seggen.

MOER.

Wat soo, laet geen wolf in je buyck steecken,
Ick bin gien Burgemiesters Vrouw, tegen my meugje vry spreecken.

TRYN.

Bestemoer ick snack mit jou, verstaeye oet goeder trouw
Door is men seun Lammert, die wol mit gewalt een Vrouw

Hebben, on twijl ick nou sen vleeschelijcke Meume bin,
 Soo wol ick gevraeght hebben, eftet oock jou sin
 Weer, dattewe oet dense beyde een poorken koste moocken,
 Watte rest belanght, se wert voorwoor keen quade soocken
 By em hebben, he is soo vraem, als eyn mensch dieder mach leven,
 On tot sen Broetschat wol ick em wol 600 gulden mit geven,
 Mit beheurlijcke hoes-geraet on hups bedde-gewant,
 Wat dunckt jou kant goon?

MOER.

Je spreeckt mit verstant;
 Maer ick selt men vrienden eerst moeten te kennen geven
 Offet heur wil is.

TRYN.

Schiet vrunden, wat is an haer bedreven,
 Wen yt man goet funde.

MOER.

Wat weet ick oft men dochter haer sin is.

TRYN.

Eer fin, door twijffelt nicht an, dats woorhaftigh unt wis,
 Se schal eer woort wol holden schol ick ommer hoopen.

GRIET.

Dats wel weer Besje; maer ick kan geen kat in een sack koopen,
 Laet hem een reys uitkomen, dat men hem eens fien mach.

TRYN.

He schalt doen, dat beloef ick jou noch desen huydigen dagh,
 Je kunne jou middelerwijl bedencken, ick moet na hout goon,
 Ick bedanck jou voor alles gouts.

MOER.

Wat haest hebje blijft noch wat staen

Praten; met verlof Besje hebje noch een Man
In 't leven?

TRYN.

Och Herre Godt swijgt stil, prooty van
Em?

MOER.

Hoe is hy lang dood eweest?

TRYN.

Onse selige Jan Cloossen,
Dat is nu al achtien Joor disse vergangen Poosschen,
Die dagh schal ick nicht vergeten leuf men dat man toe.
Och toe liever Godt, wen icker lijck wol om denk, woe
Deerlijck ick besitten bleef, een steenen hart scholt verbarmen,
He leet mick ter werelt Gods nicht na, dan ses armen
Lutke Kinderen, door most ick my mit plagen.

MOER.

Ja seker Moer, soo heb je jou dagen
Vry wat uyt estaen.

TRYN.

Dat meuch y noch ein mool seggen,
He was soe bald nicht doot, eft ick quam te leggen
In de ses weecken, on dat woor de jungste van dertieu,
Wat dunckje wast nicht genoegh, ick mein
Voor mijn part dat ick men dogen wat heb overgebracht.

MOER.

Ick hoor wel watter of is, je hebtet van als besocht.

TRYN.

Daer spreek y wol, y treft de nogel recht op 't hoofd,
Om sunst bin ick nicht soo olt geworden.

MOER.

Ick gelooft
Hiel wel, maer hebje rechtevoort gien kinderen meer
As desen seun?

TRYN.

Elf sunter by onse lieven Heer,

Un eyn maegken heb ick noch te hous, ô tis soo gauw,
Nou vriester ick hold jou van je warck.

GRIET.

't Komt soo nauw
Niet Besje.

TRYN.

Ick beveel jou de liebe God.

MOER.

En ick jou de selfde man.

GRIET.

Hadiu Besje tot
Een weer sien, vergetet niet, denckter toch om.

TRYN.

'k Schalt doen.

Tryn binnen.

MOER.

Ja wel lieve propre moer, kom
Jy morsige Poepin om mijn men dochter te ontvryen?
Al scheidt jou seun gouwe potte met silvere henghsels, ick sout niet lyen,
Of't most men aen men macht ontbreken.

GRIET.

Ey wat een struyf
Laet hem vry komen, 'k wed ick hem sulcken kuyf
Sel scheeren eer hy 'er een reys of sel weten.

MOER.

Kom Grietje in huys, en laete wy wat gaen eten.

Beyde binnen.

TRYN en LAMMERT uyt.

TRYN.

Nou loot soen, handen oete sack, potst dy wacker te degen op.
Al wedder sunt dy de schoe los, de hoet hangh dick om de kop
Wie eyn woterhont, edder hetste neen lust in 't lijf?

LAMMERT.

Ja gien lust, dat loof ick wel, wat of ick met een wijf
Doen sel?

TRVN.

Leef hebben, on vruntlijck met heur spreecken.

LAMMERT.

Dat ken ick niet soo wel as thuys, weet ick van die hoofsche treecken?

TRYN.

Y doe darft man seggen, min alderlibste hart
Erbarme dy eynmaelcken over my, den ick lijd groote smart
Dynenthalven, ick kan nau langer leven.
Un bidden haer frundlijck ofse dy een soentken wol geven,
Hetstu ezel soo veel verstant nicht, schame dy voor de luy.

LAMMERT.

Ick hebber mijn buyck al vol of, ick heb genoegh van die bruy,
'k Loof aers niet Moer of je bint tot Coppelen eboren.

TRYN.

Spreeck oete mont Schaep-rekel, soo kan ick mit hooren.

LAMMERT.

Ick segh aers niet, je moet een groot verstand hebben, ja je by gort.

TRYN.

Doe deyste mijn nicht, sonder dy selfst veel te kort.

LAMMERT.

Dats gangh ick selder na toe peuren, is dat nou van je sin?

TRYN.

Dat doe mijn lieve seun, mijn smocke-vent goo hin,
He trit wie een paen, de lieve Godt wil dy geleyen.

Binnen.

LAMMERT.

Dat ick dorst gansch bloemer-hart, ick sou van angst wel schreyen,

Ick weet niet wat men schort, 't is offer loot op men hart leyt,
 Wel wat of ick seggen sel deynck ick als ick by de meyt
 Kom, ick vrees dat selmen hiel swaer vallen,
 Daer heb ick gien verstantg of die schijtkousen na haer mont te kallen,
 Wat isser tegen te doen, 't moet lijckwel wesen,
 Gae ick 'er niet, en men Moer hoort dat, soo mach ick vreesen
 Dat ick niet een goet woort van haer krijgh dat weet ick wis.
 Laet sien hier woont het spenbackes na ick gis,
 Ofse nou wel thuis is deynck ick, 't is best dat ick een reys klop.

GRIET.

Wie is daer?

LAMMERT.

Den ouwen, ast jou belieft doet een reys op.

GRIET.

Wat is je seggen vrient?

LAMMERT.

Ey wilt men vergeven
 Dat ick soo stout anklop.

GRIET.

Daers weynigh aen bedreven.

LAMMERT.

Met verlof dat ick je vraeg, is ons Besje niet by je geweest?

GRIET.

Heer bewaerme, dit is de vryer: ja wel dats een geest,
 Jaese vaer.

LAMMERT.

Soo weetje wel waerom ick hier ekommen bin,
 Dan seker om de waerheyt te seggen, ick heb altijd sulcken sin
 In jou chadt, van de eerste dagh af dat ick je sagh:

GRIET.

De vryers sijn soo wat arch, ick weet niet of ick je geloven magh,
Ick kan niet seggen dat ick je men leven meer heb efien
As nou.

LAMMERT.

En ick jou mier as iens of thien
Reysen.

GRIET.

't Mach wel wesen, een mensch kant soo niet onthouwen.

LAMMERT.

Leefje luy hier dus allienigh?

GRIET.

As je sien meugt.

LAMMERT.

Ja trouwe,
Eenigheyt is armoet, was ick as jy ke daer ick nam een man.

GRIET.

't Is wel eseyt vryer, maer ey lieven hoe raeck ick an?

LAMMERT.

Hoe raeck ick an: wel hey is dat vragens weert,
Sie daer by men keel meisje indien je mijn begeert
Ick beloofje weerom dat ick je sel houwen voor men vrouw.

GRIET.

Wie weet of jet mient.

LAMMERT.

Daer heb je een ringh op trouw.

GRIET.

Neen vaer daer isse weer, 't is noch niet soo vart.

LAMMERT.

Behouw jyse: ick schenckse jou uyt gront van men hart.
Dats niemendal, om sulcken stront of een leur min of meer,
Dan most je reys in onse Besjes kist sien, ô lieven Heer

Je soudje kruysen en segenen van al dat goet datter is,
 Jou leven hebje niet meer by een kaer esien na ick gis,
 Van wollen en linnen, jae wat een mensch bedencken magh,
 Hoe is je naem met verlof?

GRIET.

Grietje.

LAMMERT.

Y gort ick wou dat jet een reys sagh.

GRIET.

Ja seper soo hoor ick wel je bint welhebbende luy.

LAMMERT.

We hebben noch wel 7. of 8. huysjes staen die al de bruy
 Ons eygen toe komen, daer het niemet een stjen an,
 't Halve strongtsteeghe hoort ons toe, dat ick je bewysen kan,
 En men Moer het gistere noch 25 gulden an huur ebeurt, verstaje wel?
 Se quam soo drae niet thuys, ofse sey Lammert Janssen daer sel
 Je een Bruygoms pack of hebben, en soo 't hylick voortgaet
 Behoefje voor gien Bruyts klieren te sorgen.

GRIET.

Dats seker gien quaet,
 Sulcken man heb ick van doen, 't komt hiel wel van men sin.

LAMMERT.

Wel hoe, daer geschiet niet een uytroep of ick bin
 Daer altijd by, ja moer ick weet van 't loon:
 Soo drae as ick wat koop wort men strax de helft winst eboon,
 'k Sie wel veur men, of ick een dingh te duur koop of niet,
 Daer had ick lest een strijt met dicke An heur Griet,
 Om dat ick een perty goet emijnt had, en se vil men in men woort,

Daer was sulcken leven, en ick worde soo verstoort
 Dat icket uyt heur hangt greep, en ick riep jou verbrangste meer
 Waer heen daer mee, voort datelijck geefter men weer,
 Segh je dattet jou toekomst, ick mijndet aldereerst,
 Daer wast kijfje niet soo hebje niet, elck om 't seerst,
 Ten lesten ick behielt, en sy kreegh niet men dal.

GRIET.

Souje jou dat laten of stryden soo waer je seker mal.

LAMMERT.

Dunckje dat Grietje, nou loof ickje, eel is je bloet,
 Wat binje een moye meyt, heer je bint soo soet,
 Met verlof, houtet men ten besten dat ickje een reys kus.

GRIET.

Dats je ongeweygert een vuyst in je oog, maer ey lieve sus
 Wat schortje aen je neus, hoe komje dus swart?

LAMMERT.

Wel dat komt semer fray, gansch bloemer hart
 Sach men Moer dat niet, offer oogen kouse waren
 Denck ick?

GRIET.

Ick selje wat water langden dan kan jet moytjes af klaren.

LAMMERT.

Nou ben ick immers schoon en droog, Grietje met verlof;
 Hoe isser noch meer?

GRIET.

Wel perfect.

LAMMERT.

Ey lieven doe jy ter eens roys of?

GRIET.

Ick kan niet sien, keerje wat na 't licht,
 Je hippelt as een vloot, en blaest men in 't gesicht
 Hou je hoeft doch stil.

LAMMERT.

Dat loof ick wel is dat oock vryven.

GRIET.

'k Doet ommers soo wel as ick mach, wilje dan noch kyven?
'k Loof seker op je backes sou wel pietercely groeyen.

LAMMERT.

Houw je handen thuys, mienje datter niet sou moeyen,
Of houw je mijn voor geck, dat je de donder schen
Ick bruye wel een reys voor je beck, wie mien je dat ick ben?

GRIET.

Jy, de jongste uyt Moorenlant, om drie Keuninckje mee te speulen,
Loop geck loop, je hebt een slagh van de meulen.

LAMMERT.

Is dat eers genoegh wont-aep datje een mensch seer doet,
'k Wed datter 't vel by neer hangt, 't was niet goet
Dat jet noch eens deed, je sout soo van de duyvel dromen.

GRIET.

Wel lieve knecht wordje quaet, wat sel ons hier over komen,
Alje best na huys toe, loop, loop je swarte bul.

LAMMERT.

Wel hey Grietje ick mien niet al waers.

GRIET.

Ick al jou slechte sul.

Grietje binnen.

LAMMERT.

Bruye gaet se, en se laet mijn hier voor de honden,
Wel kladdeuni, mienje dat de Carallien an jegat ebonden
Is, of je mijn hebben wilt of niet, ick binder alliens an.
Ick sel wel een wijf krijgen, schaf jy jou maer een man,
Dat sen helleveegh, neen moer, ick en jy menkaer niet,
Ick mach men wat rusten, op dat ick men wat bedaer, siet
Hoe se men evreven het, ô bloet het doet soo seer,
'k Loof seker se het men swart emaeckt, jou besuckte meer,

Binje beter as een hoer, soo komter beget uyt.

GRIET.

Wel hoe oft hier locken sel, denck ick, wat dese guyt,
Kenje jou handen niet houwen, selje soo kloppen?

LAMMERT.

O bloet was ick by je ick souje met een voet in je gat schoppen.
Sie voorje krijggh ick je een reys in mijn kluyven je meugje grouwen.

GRIET.

Je bint een hart man op een wiecke kaes, trouwen
Kostelijckheyt, je bent een vryer, ey fiet hem een reis staen.

LAMMERT.

Had ickje hier beneen, kijck daer dat sou deur je beck gaen,
Dat beloof ickje.

GRIET.

Watje seght, hoe gaet Jan Trijntjes dus grof,
Loop steecktet ierst in een Engelsman en lickter het bloet of;
Jy men backes opsnijen, je rechte Jan gat.

LAMMERT.

Dat souwje wel fien kronje, 'k wou ickje slechts hier had.

GRIET.

Alje lasteren selme niet iens an men kouwe klieren raken.

LAMMERT.

Segh Varcken, wat hebje eerlijcke luyer kijeren swart te maken.
Je sout men gaen laten sta ickje niet an, wat of je meint
Dat ick jou Geck bin, hier men tingh metter Castient
Wil ick weer hebben.

GRIET.

Och ick begeerse niet, hou daet lomp.
Binje nou te vreen, loopter al je best me in de pomp
En haelt de klap nae je toe.

LAMMERT.

't Roert jou niet sackereerse hoer.

GRIET.

Wats hier te hoeren, wat bruyme dese eer vergeten loer.

LAMMERT.

Waerom hebje men swart emaeckt?

GRIET.

Men lieve Jaap droogh,
Benje daer quaet om, ick selje met varsse maeghde-loogh
Moytjes weer of spoelen, hoe woelt hy as een rot in een tobbe.

LAMMERT.

Daer selje de droes veur halen dat je men moye lobbe
Soo bestruyft hebt, 'k looft ick selt an je wreeken.

GRIET.

'k Binder niet veur vervaert, je meugt je neus in baertjebuor steecken.

LAMMERT.

Doe je vry 't venster toe, je selt me niet ontslippen,
Eer jer een reys om denckt sel ick je wel bekippen,
Je meught vreesen en beven stuur ickje men moer op 't lijf,
Soo bin jer an vast, je mocht liever mit vier of vyf
Are wijven te doen hebben, soo loof selset je maken,
Doch 't schaed je niet, dan sel je an je verdiende loon raken.
Ke daer dats gangh, op dat icket haer van woort tot woort verklaer,
Soo krijgh je wel te pas de Duyvel tot je nieuwe Jaer.

Lammert binnen.

TERYN en LAMMERT weer uyt.

TRVN.

Dat dacht ick wol honsvot dat 'k dy had oet estuurt,
Tschal haer soer opbreecken, 'k werd de gantse buurt

Averent stellen, doe scholstse te degen oet luyen.

LAMMERT.

Ja dat loof ik wel, eer ick er van wist gingse heen bruyen
En sloot de deur veur men neus.

TRYN.

Doe hanghe-bast
Dat dacht ick voor henne wol dat toe keen hart hast.

LAMMERT.

Dat sou je wel efien hebben, had ick maer e kost
By haer komen, ga je nou selver.

TRYN.

Dat schal ick doen, man dou most
Mit goon.

LAMMERT.

Ey Moertje laet ick thuys blyven.

TRYN.

Y doe versaeghde hont vruchste dy voor kyven,
Wat wolstu den nicht doen, went ginck op een slaen.

LAMMERT.

Wel nou soo meughje kloppen.

TRYN.

Blijft doe man staen.

De MOER en GRIETJE uyt het Venster:

MOER.

Wat gord zegen ons wat is dat voor een geklop
En een geraes aen een mensch sen deur?

TRYN.

Maeckt du man op
'k Werd dy wol wijs moocken.

MOER.

Loop, loop, wat dese Moffin.

TRYN.

Doe olde storten seucke doe de deur op, un laet mick in,

Woe nicht, soo loop ick hem wis un waerhaftig onder de voet.

MOER.

Hebje een lit an je lijf dat soo stout is dat jet doet,
Ick loof je dat, ick sel je wat anders bewysen.

TRYN.

Doe machste my den naet langhs de ruggeklaren, doe grysen
Olde Teuversche, meynste dat ick my veur dy vrucht,
Ick vroogh na dy soo veul, als de veugel die daer vlucht,
Kom moor eyn mool her onder, bistu beter wie een hoer.

MOER.

Dat mach je selver wesen verstaeye dat, of je seuns moer,
Ick ben een Vrouw mit eeren.

GRIET.

Kijck hier dese Deense knoet.

LAMMERT.

Y gord Meyt, had ick je hier beneen ick souw je sulcken groet
Geven, je sout wel een half uur nae je muts soecken.

GRIET.

Ja ey lieve loop heen, we passen op al jou vloecken
Niet een crussel.

LAMMERT.

Ackermenten hoe wou ick je loeren.

TRYN.

Swijgt dou hontsvots edder ick wol dyt smoel snoeren.

Lammert binnen.

'k Werd mi sulfs verantwoorden jegen den lichten hoop.

MOER.

Jy jou verantwoorden kronje, ja by je dieven, loop,
Loop daer heen, die jou gestolen goet om half gelt geven,
Daer winje jou kost mee, en daer moetje van leven.

TRYN.

Dat seght my een hoer no un keen eerlijck wijf,
'k Bind beter as toe bist, doe hest nicht een lidt dijn lijf

Dat by my edder mijn geslacht eyn mool te pas komt.

MOER.

Ja ey lieven daer is soo mennigh knoet die op sen geslacht bromt,
Altijd hebbense in heur lant veel vrinden en magen,
En se kommen soo drae in de Stadt niet, of se moeten de troggel-sack dragen,
Of leven van de Kerck, en giften van goe luy.

TRYN.

O doe olde ackerlijtse hoer, dat luchstou al den bruy,
Y Hollanders slachten de Duyvel, fremde luy meuch y niet lyen,
Dat fietmen wol an men seun, die dijn dochter wat wol vrijen,
Ho doe elementse jonghe straet-varcken,
't Is hoerachtigh un diefachtigh erlogen, dat ick oet der Karcken
Mijn dogen wat kregen heb.

BUURWYF.

Maer wijf is dat oock ekalt?

TRYN.

Holt dy lijckwel 't moel toe, edder doe weerst balt
De emmer op dijn seen.

BUURWYF.

Wees jy een reys soo stout.

MOER.

Loop Grietje al je best achter uyt na de Schout
Dat hy hier komt, ick heb de dray van haer rasen.

TRYN.

Doe un de Scholt meugen mick albey im maers blasen.

MOER.

Stae je noch wat hy selt je wel te degen uytkruyen.

TRYN.

Ho die van dreygen starft schalmen met forten beluyen,
Ick vroger dat nicht noo.

BUURWYF.

Seker wijfje ick raeyje ten besten

TRYN.

Soo langh warstu mich bruyen, dat toe ten lesten
Noch een oorvijgh wegh krijght.

MOER.

Ey laetse maer staen.

BUURWYF.

Nou volgt goe luy raet.

TRYN.

Schal toe mich heeten gaen
Doe versapene seuge, komstu mi oock noch steuren.

BUURWYF.

Daer sel je de Duyvel veur halen, selje men kap van 't hooft scheuren.

TRYN.

Ho doe kielkropse hoer, 'k wol dick an hondert stucken kappen.

BUURWYF.

Help Buurwijf help.

MOER.

'k Selse met de beusem op haer kop lappen,
Jou besuckte varcken sel je de arme vrouw soo slaen?

TRYN.

Daer sal dy de suecke voor hoolen.

BUURWYF.

Je seltet voor niet edaen
Hebben, jou diesachtige, hoerachtige eerloose mof.

TRYN.

Seustigh my door in on steut my mit dijn tongh 't hart of,
Edder hetste niet genoegh, 'k wil ick noch het geven.

MOER.

Wy sullen jou sulcken spulletje rockenen, dat jet niet licht ontweven
Selt, hoor je dat wel jou diefachtige stucke vleys.

TRYN.

Dat dick trat steut, doe lichtvaerdige bestia, hest tou thert en reys.
Dat doe stoon blyfst, doe karonije, ô doe vet twyffeldt hoer.

GRIETJE, SCHOUT, BUURWYF, en twee DIENAERS uyt.

SCHOUT.

Ja, ja, is dat sulcken broer,
Ick selder dat wel verlieren dat beloof ick heur.

BUURWYF.

Och se isser noch.

SCHOUT.

Waer?

GRIET.

Daer veur men Moers deur

DIENAER.

Selle wyse aenvatten?

SCHOUT.

Jae.

DIENAER.

Voort voort, je moet terstont
Met ons gaan.

MOER.

Dat heb je nou veur je vuyle mont.

TRYN.

Dat luchstou doe hoer?

SCHOUT.

't Is hier al langh genoeg ekeven.

TRYN.

Dat roert dick in alle gevalle nicht, daer leyt dich niet an bedreven
Doe verbruy de luyshont, verstey stou dat wol?

SCHOUT.

'k Loofseker jou ouwe varcken je hebt je gat vol.

TRYN.

Dats onwaeraftigh, bier noch wyn doeter my nich spreken.

SCHOUT.

't Is heel goet, men sel je laten in een gat steken,
Daerje jou wat kunt bedaren en moytjes uytslapen.

TRYN.

O wat grooter gewalt schuet mi arme vrou, wapen, wapen.

MOER.

Men Heer se het soo de pypen estelt, een mensch mach hem schamen.

TRYN.

O doe olde sackerlyden, kon ick dy eenmool op 't lyf kamen,
Och och! mijn seun mijn seun den hebbense onrecht daen.

SCHOUT.

Daer was goet recht in de Stadt, flocx laetse voortgaen.

MOER.

Ick selt verantwoorden, hoor je wel men Heer.

SCHOUT.

't Is heel wel.

Schout, Tryn, en Dienaers binnen.

GRIET.

Heb jet hart komt nou een reys weer
Jou pypestelster, men sel je wel hebben,
Dits een Stadt van recht, men kan die veugels met de quae snebben
Wel temmen.

MOER.

Maer Aeltje buur doettet oock sier?

BUURWYF.

Och jae! sout niet.

GRIET.

Moertje wat seghje wil ick een Barbier
Gaen haelen?

BUURWYF.

Dats onnodigh, ick heb noch wel een heel potje met salf
Dat veur varse wonden seer goet is, en 't geneest in half
Vier en twintigh ueren, s'is van Miester Jacob de Italiaen.

MOER.

Wel die kan niet quaet wesch, komt laet ons gaen.

BUURWYF.

Maer Neel Wouters dat vergeet ick niet al sou ick noch 100. jaer leven.

MOER.

Tut tut deynckter niet om, daer is niet an bedreven.
Wat dunck je sey ick het niet, dattet sonder kijven niet sou of loopen.

GRIET.

Wat isser an bedreven, 't is heur op heur op haer eygen kop edropen.

MOER.

Nou voort nae binnen toe, Aeltje-buur sit en wacht.

GRIET.

Ick kom; maer evenwel loof ick datser niet seer om lacht,
Nou dat hettet al wegh; maer dit segh ick tot een besluyt,
Dat niemant lichtelijck meer een Jan hen an een Bruyt
Of Meyt sel krygen, vrypostigheyt hou ick voor best,
Want als men soo een drooge Jaep komt vryen, soo speel ick achter sie je men lest.

Finis coronat opus.